

Venecija smatra, da ima samo neku vrhovnu vlast i protektorat nad Korčulom. I radi te zaštite, koju uživa Korčula od Mlečana, dužni su Korčulani pomoći Mlečane, pa bilo to i na svoj trošak. Razabira se i to, da nasljeni knez nije bio u Korčuli nikakav svemogući faktor, već samo upravljač jedne autonomne komune. Vidjesmo, Mlečani pišući u Korčulu, ne obraćaju se jedino njemu, već i čitavoj zajednici. Čudnovato je pak, da se Mlečani i Dubrovčanima obvezuju, da će snositi sve troškove za momčad i mornaricu, a Korčulanima ne. No i sami Mlečani sumnjuju, hoće li Korčulani zadovoljiti njihov nalog, jer eto vidimo, da se piše hvarskom poteštu, neka on djeluje na Korčulane u tom pravcu. I uistinu Korčulani nijesu zadovoljili njihovo traženje, već su odbili da dadu momčad za galije, pače su se podigli protiv kneževa sina, koji je sigurno zamjenjivao oca, kad je to zahtijevao od njih. Mletačko vijeće umoljenih na svojoj sjednici od 13. listopada 1350. tuži se na to. Kaže, kako su Korčulani bili lijepo zamoljeni, da dadu ljude za flotu, i to na mletačke ili svoje troškove; no oni se kao nezahvalnici nijesu htjeli pobrinuti, da izvrše mletačku tražbu, nego su se nepristojno i ružno podigli na kneževa sina, koji je nastojao i savjetovao na pošteni način, da zadovolje Mlečane, a niti su dali kakav odgovor na njihovo pismo. Budući da se to sve slabo doj-milo Mlečana, odlučuje se, da će Korčulani poslati u Veneciju deset najbogatijih i najuglednijih građana, koji moraju stići u roku od 22 dana, od kada dođe pismo u Korčulu; ovi će moliti oprost radi drskosti Korčulana i poslušat će mletačke naloge. Ako to ne učine Korčulani unutar određenog im roka, postupat će se protiv njih, kako to bude dolikovalo mletačkoj časti.⁶⁶ Pripomenuti nam je, da Mlečani sada stvar prikazuju drukčije, kao da su oni bili pripravni snositi sve troškove, a kad tamo mislili su, da eventualno sudjeluju u tome samo djelomično. Sve to, kao i razmirice s knezovima, dokazuje nam, da Korčulani nijesu baš rado snosili mletačku vlast. Na kraju su se Korčulani odlučili, da zadovolje Mlečane te se pokore njihovu nalogu, ali samo djelomično; ponudili su samo 30 mornara, a ne stotinu, kako su oni tražili. Vijeće umoljenih zaključuje u sjednici od 20. prosinca 1350., da se primi i tih 30 mornara, ali ipak da se ukore radi neharnosti prema republici.⁶⁷ Ti mornari, kao ni oni ostalih gradova, nijesu bili još poslani do-

⁶⁶ Ibidem p. 200—201.

⁶⁷ Ibidem p. 203.